

רשומות

הצעות חוק

ה כ נ ס ת

12 ביולי 2004

50

כ"ג בתמוז התשס"ד

עמוד

- 158 הצעת חוק להגנת בית מגורים לחבר קיבוץ (תיקוני חקיקה), התשס"ד-2004
- 159 הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 81) (עבירת הכחשת השואה), התשס"ד-2004

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חברת הכנסת מטעם ועדת הכלכלה של הכנסת:

הצעת חוק להגנת בית מגורים לחבר קיבוץ (תיקוני חקיקה), התשס"ד – 2004*

1. בפקודת האגודות השיתופיות¹, אחרי סעיף 48 יבוא:

תיקון פקודת האגודות השיתופיות

48. (א) לענין מקרקעי קיבוץ המשמשים בפועל בית מגורים לחבר קיבוץ (להלן – בית מגורים), בקיבוץ הנמצא בהליכי פירוק או כינוס נכסים, רשאי בית המשפט או הרשם, לפי הענין, להורות שחבר הקיבוץ ובני משפחתו המתגוררים עמו לא יפנו מבית המגורים, אלא אם כן הזכה תחילה, להנחת דעתו, שיהיה להם מקום מגורים סביר או שהועמד לרשותם סידור חלופי.
- (ב) בית המשפט או הרשם, לפי הענין, רשאי לקבוע שהסידור החלופי כאמור בסעיף קטן (א), יהיה בהמצאת דירה אחרת או בתשלום פיצויים או בדרך אחרת.
- (ג) הוראות סעיף זה אינן חלות על מקרקעין שדיני הגנת הדיור חלים עליהם, ואין בהן כדי לפגוע בדינים האמורים.
- (ד) בסעיף זה –
- "בן משפחה" – בן זוג, לרבות ידוע בציבור, הורה, צאצא, צאצא בן הזוג או בן זוג של כל אחד מאלה;
- "חבר הקיבוץ" – מי שהתקבל כדון לחברות בקיבוץ ובלבד שהתגורר בקיבוץ או שהיה חבר בו, לפחות במשך השנתיים שקדמו להגשת בקשת הפירוק או כינוס הנכסים;
- "מקרקעי קיבוץ" – מקרקעין בתחום הקיבוץ של קיבוץ יש בהם זכויות, והן לא נרשמו על שם חבר הקיבוץ;
- "קיבוץ" – אגודה שיתופית שסווגה על ידי הרשם בקיבוץ או כמושב שיתופי.

ד ב ר י ה ס ב ר

לורא, שיש לחבר הקיבוץ מקום מגורים סביר, כתנאי מוקדם למכירת המקרקעין המעוקלים של הקיבוץ ולפינוי חבר ובני משפחתו הגרים במקרקעין, כפי שקובע החוק לגבי אחרים.

סעיף 1 מוצע לתקן את פקודת האגודות השיתופיות ולקבוע בה הוראה בדבר הגנת בית מגורים, גם בעת פירוק הקיבוץ, ולהקנות לחבר הקיבוץ את ההגנה המוקנית לאחרים בפקודת פשיטת הרגל והיינו, שלא יפונה מבית המגורים כל עוד לא קיבל סידור חלופי סביר.

בחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז–1967: סעיף 38 וסעיף 108(1) ובפקודת פשיטת הרגל (נוסח חדש), התש"ם–1980 (סעיף 86א), קבועות הוראות שענינן הגנת בית מגורים המשמש את החייב.

כאשר החייב הוא קיבוץ, חוב הקיבוץ אינו חוב של חברי הקיבוץ. מחד גיסא, ובתי המגורים המשמשים את חברי הקיבוץ, אינם רשומים על שםם, מאידך גיסא.

בשנת 1994 תוקן סעיף 38 לחוק ההוצאה לפועל (חוק ההוצאה לפועל (תיקון מס' 14), התשנ"ד–1994, ס"ח התשנ"ד, עמ' 235), והוספה בו הוראה המטילה חובה

* הצעת חוק מס' 221/פ: הועברה לוועדה ביום כ"ו בטבת התשס"ד (21 בינואר 2004).
1 האי כרך א', עמ' 336.

2. בחוק הגנת הדייר (נוסח משולב), התשל"ב-1972,¹ בסעיף 33, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
 "אז) קיבוץ או מושב שיחופי שהיה הזכרו לדורות של בית מגורים, ופקעה זכותו כאמור בסעיף קטן (א), יראו לענין סעיף זה את חבר הקיבוץ או המושב השיתופי המתגורר בבית המגורים כאילו זיהו בעליו של בית המגורים טרם פקיעת זכות הקיבוץ או המושב השיתופי, ויחולו הוראות סעיף זה."

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 2 מוצע לתקן את סעיף 33 לחוק הגנת הדייר (נוסח משולב), התשל"ב-1972, ולקבוע כי בעת פקיעת זכותם של קיבוץ או אגודה שיתופית בנכס מקרקעין שלהם, שבו מתגורר חבר הקיבוץ או האגודה השיתופית, יהפוך החבר המתגורר בהם לדייר מוגן.

חברת הכנסת אורית נקד

² ס"ח התש"ב, עמ' 176.

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חברי הכנסת מטעם ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת:

הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 81) (עבירת הכחשת השואה), התשס"ד-2004*

1. בחוק העונשין, התשל"ז-1977,¹ בסעיף 13, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
 "בנו) דיני העונשין של ישראל יהולו גם על עבירת חוץ שהיא עבירה על חוק איסור הכחשת השואה, התשמ"ז-1986.²

ד ב ר י ה ס ב ר

שעליהן חלים דיני העונשין של ישראל ובהן עבירות נגד המדינה או העם היהודי ועבירות נגד אזרחי ישראל או תושבי ישראל. בשנת התשנ"ד נקבע בחוק העונשין (תיקון מס' 39), התשנ"ד-1994 (ס"ח התשנ"ד, עמ' 348) כי גם מעשים-המכונים נגד יהודי באשר הוא יהודי, נגד נטפ, רכוש או חירותו, יהיו בני עונשין לפי הדין הישראלי אף אם נעשו מחוץ לשטח הריבונות של ישראל. ביסוד הרחבה זו עמדה התפיסה כי מדינת ישראל היא מדינת העם היהודי ומתפקידה להגן על יהודים באשר הם. זאת בשונה מן המקובל במדינות העולם אשר עבירות חוץ שהן קובעות מכוונות להגן על בטחונן, על חיי אזרחיהן או על אינטרסים קיימים אחרים שלהן.

נוכח גילויי האנטישמיות הנוברים בעולם ולאור מרכזיותה של השואה בתולדות העם היהודי ומדינת ישראל, מוצע להוסיף את הכחשת השואה לרשימת הענינים שעליהם מגן הדין הישראלי גם מחוץ לישראל.

חוק איסור הכחשת השואה, התשמ"ז-1986 (להלן - חוק איסור הכחשת השואה) אוסר על פרסום של דברים המכחישים מעשים שביצעו בתקופת השלטון הנאצי והעם פשעים כלפי העם היהודי או כלפי האנושות, או דברים של שבו למעשים האמורים.

הצעת חוק זו באה להרחיב את תחולת חוק איסור הכחשת השואה כך שיאסור על פרסומים שיש בהם משום הכחשת השואה גם אם נעשו מחוץ לישראל ואף אם נעשו שלא בידי אזרחי ישראל או תושבי ישראל. תחולת הדין הישראלי לפי ההצעה אינה תלויה בפליליות המעשה על פי הדין המקומי במדינה שבה בוצעה העבירה או בכל זיקה של מבצע העבירה לישראל.

יצוין כי ככלל חלים דיני העונשין רק על עבירה שנעברה, כולה או מקצתה, בשטח ישראל (סעיף 7 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין)). במקרים חריגים בלבד חלים דיני העונשין של מדינה על "עבירת חוץ", קרי על עבירה שנעשתה מחוץ לשטח ריבונותה. חוק העונשין מונה, בסעיפים 13 עד 16, את סוגי עבירות החוץ

חברי הכנסת: אריה אלדר, גלעד ארדן, אלעזר כהן, יורי שטרן

* הצעת חוק מס' 1009/9: הועברה לערה ביום י"ב בשבט התשס"ד (4 בפברואר 2004).
¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשס"ד, עמ' 390.
² ס"ח התשמ"ז, עמ' 196.

